

P^WISS X The TittyMag

EDITORS LETTER

Taking a walk with all of your acquaintances, revisiting your Sims families and masturbating 5 hours a day, there are plenty of ways to get through quarantine. Feminists-in-chief Cathelijne Blok from The Tittymag and Tessel ten Zeege from Pisswife decided to join forces and create and curate this isolation-induced zine.

How has quarantine been for you so far Cath?

It's been a crazy ride so far. There are so many horrible things happening all over the world. It's sometimes hard to cope with. We have to stay away from each other physically and at the same time we've never been so close emotionally. The entire world is all in it together and it's something that we haven't experienced before. We have to accept something we don't recognize as our own familiar normal. And that can be very difficult. I've been experiencing every day differently. Some days feel so special and wonderful. I'm feeling more in the moment than ever. I'm grateful to have so many amazing friends and family. And we're so privileged to be living here in the Netherlands. While of course some days have been feeling like a looping nightmare and I can't seem to find the exit door.

And you?

Life usually consists of pools of sorrow and waves of joy for me, however during this pandemic my waves reach higher and the sorrow seems endless, until it ends. A tiny ray of sunshine can make my mind race: It's all going to be ok, I'm safe in my house like I wasn't before and people all over the world are doing amazing things to care for the entirety of humanity. People seem more grateful and find ways of connecting that we were too busy for before. That's what I think about on good days. A single text message made me spiral into a very, very bad day when my dad asked me if I wanted to join him to my aunt's birthday party. I was outraged! The government clearly instructs

everyone, especially people with unstable health, to stay away from each other and not throw birthday parties for aunts. I felt worried and frustrated and since, in quarantine, there's no distractions, my emotions could run wild. The good days, the bad days, I try to live them one by one.

How are your relationships and daily routines changing during quarantine?

A lot. I was used to going and being wherever I wanted to be. The freedom we had here in our country has changed a lot. And it's for the greater good, but it's something difficult to accept. I love being around people who inspire me and get inspired in museums, clubs, festivals and crowded places. Or just the old normal thing of grabbing a coffee or just hugging your friend is strictly forbidden. Something I couldn't even imagine happening a year ago. The thing I knew as normal are currently things I only see happening in my favorite Netflix series. The days of just going somewhere seem to be something from a far far away memory. And at the same time it feels like I'm creating more and more deeper friendships and connections. Because we're all opening up about a situation we're all experiencing at the same time. We're in this together.

And yours?

It's a constant negotiation of boundaries: How can I obey the rules that are meant to keep everyone safe whilst maintaining a tad of my mental health and happiness? What other ways are there to show my friends I love them when cuddling is prohibited? Is hot girl summer really cancelled? I guess everyone is finding it hard to fit into this dystopian idea of not showing any affection and holding in your love like a big, warm breath. On the other hand, I've reconnected with old friends that I lost touch with due to busy schedules and the grand scheme of life. My girlfriends from high school and I hung out on Houseparty, I sent some of my stickers to a long distance friend and I realized how much I love the people that still reach out to me everyday to check in on me.

How do you want to remember this times of quarantine?

It's strange to think about the period after this crisis. Because it's all so insecure and we don't know how long this goes on.. But we will get out of this period, that's for sure. I'm hoping that the people who went through a lot of pain and loss, will have the safety net they need. And I'm hoping that we can look back at this period as something special. Something we went through together. We experienced a worldwide feeling of loss, grief, and strength. And that we'll always have each other.

STREET ART EN SOCIAL DISTANCING

Wat hebben we veel nieuwe woorden geleerd de laatste tijd! Social distancing is wel de belangrijkste denk ik. Ik breng graag tijd alleen door en kan mezelf goed vermaken, maar nu het opzoeken van anderen sterk afgeraden wordt vind ik dat soms best pittig. Ik probeer iedere dag genoeg te bewegen en zorg ook voor minimaal een uur per dag aan buitenlucht, maar tijdens een wandeling in de stad is het niet altijd gemakkelijk genoeg afstand te bewaren. Het lijkt wel alsof niet iedereen de memo heeft gekregen, of het misschien overdreven vindt.

Zoals voor iedereen geldt, geldt ook voor mij dat hele Covid-19-situatie heeft veel invloed op het aantal plekken dat ik bezoek. Daarmee natuurlijk ook de hoeveelheid street art die ik zie. Vandaar dat ik dit keer deze foto met jullie deel, een impressie van klassieke graffiti die ik vandaag tijdens mijn wandeling spotte. Het is geen bijzonder kunstwerk, maar door de vorm van het huis en de verschillende kleuren vond ik het toch oogstrelend.

Ik ben benieuwd wat de hiërarchie op dit muurtje is en hoeveel mensen hier nachtelijk hun spuitbussen tevoorschijn toeverden. Het zijn heel wat lagen. Zouden er in tijden van quarantaine juist ook nieuwe pieces bij komen? Omdat het zo lekker rustig is 's avonds? Of zit de street artist ook braaf thuis?

Heel veel succes allemaal deze periode en kijk vooral lekker om je heen als je buiten bent!

text by Marije Boomsma

Who am i ?

I ask MY DISTORTED REFLECTION
tall windows reflect
searching eyes
looking for a way out
an answer to that tormenting question
the solution of which cannot be found
within these walls

I ask desperately to an unknown face
a face in which I thought
I discovered the FUTURE
THE PROSPECT
of an UNREAL BEAUTIFUL
FANTASY
we both do not
live up to

ISOLATED from the outside world
we are forced to observe
to feel, to suffer and submit
EVERYTHING I thought that was
never truly had been
and perhaps never will be.

For the time being
we are no more but a dream,
an ALLURING DELUSION
in which we wait
and wait and wait
with the doors closed
for the rest of our LIVES

Who are we ?

text by Robin J. Bookwood, visual by Tessel ten Zweekge

entie Rutte na mir

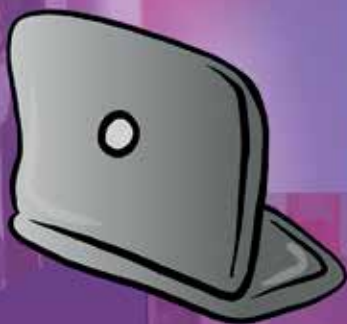

cathelijneblok

There she's again. Judging and loving me at the same time. During this period we're stuck together more then ever. She drives me crazy and makes me happy at the same time. We're able to laugh and cry in one day. She keeps staring at me with her green eyes. She seems to know every move I'll make. Sometimes I'll show her to the world and I'll introduce her to my friends on my Insta Feed. All my friends love to interact with her by giving harts and hashtags. But I know she rather is with me. Other days she drives me crazy. She loves to make me insecure by looking at me through the mirror or my selfie filter. I'm trying to touch her. I want to catch her lashes with the tips of my fingers. My hand is trying to stroke her cheeks and lips. But the only thing I touch, is my sticky iPhone case.

Message...

visual by Gerdien van Halteren

How are you feeling?

Frustrated

Anxious

CALM

thankful

Confident

RESTLESS

UNMOTIVATED

healing

Swamped

Confused

NERVOUS

Hungry

Anxious

LAZY

Lonely

Conflicted

anxious

Peaceful

limited

explorative

Home

flattened

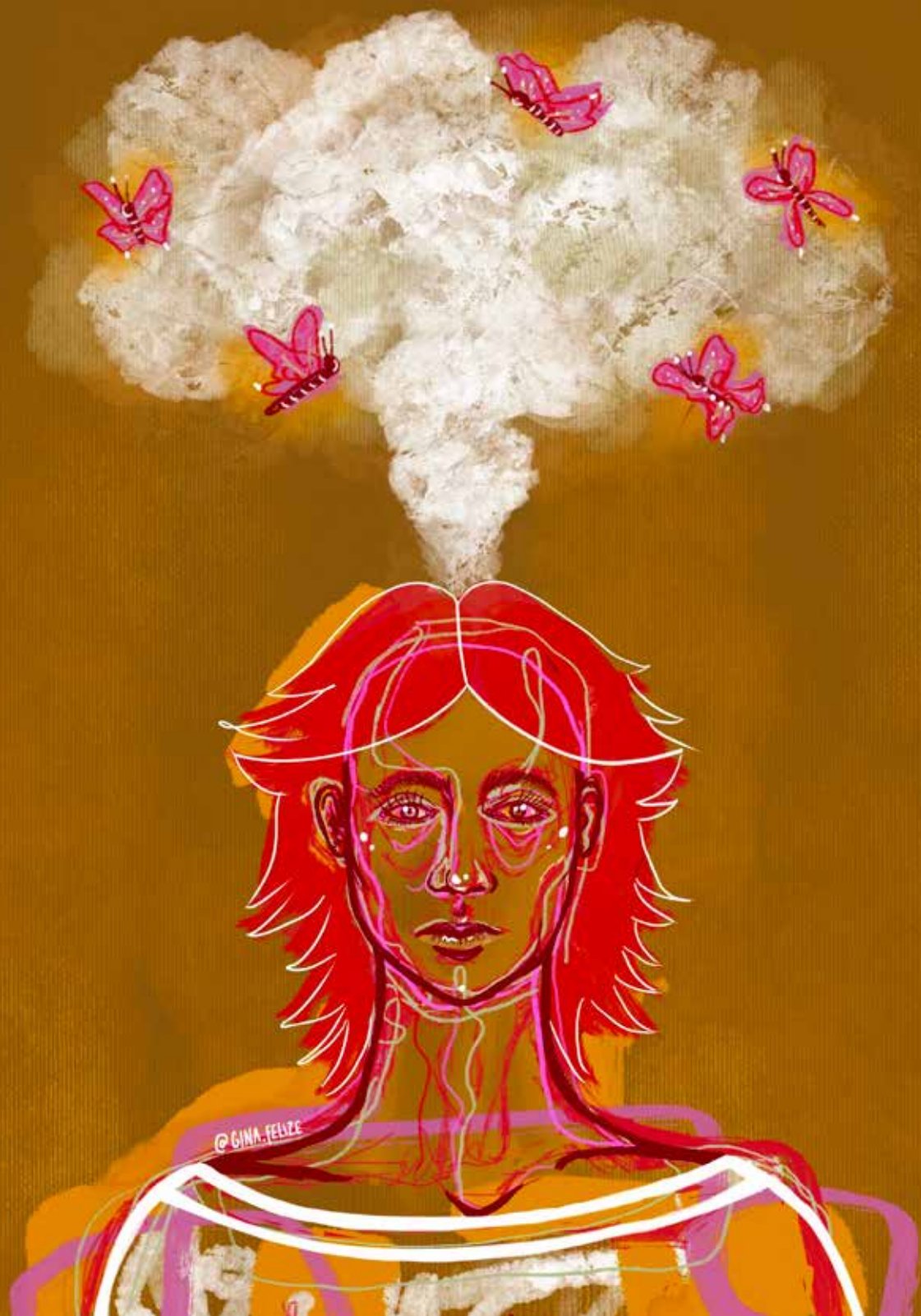
Anxiety

floating

overwhelmed

Confused

and you?

Ik omhels mezelf met twee armen

Rennen rennen rennen rennen.
Ik ren duizend passen,
sprint kilometers lang
en pak soms ook nog even de sneltrein
naar de volgende halte.

Terwijl ik droom over de eerstvolgende bestemming,
waar het geluk en ik elkaar alsmaar missen, verlang ik
naar onze uiteindelijke ontmoeting
en vult mijn blik zich met een lege staar.
Mijn glimlach bewaar ik voor later.
Ik ben hier, maar besta pas daar.

In isolatie zitten wekt een hoop vragen op
waar ik normaliter minder aandacht aan besteed.
Waarom kan ik niet leven in het moment
als ik geen moment heb om naar toe te leven?
Zijn in het nu is confronterend en curieus.

De marathon wil wel eens verbergen
dat de aandacht voor het nu,
los van zijn beperkingen,
zijn vruchten schenkt aan de kameraad
die de tijd misschien het meeste verdient.

In isolatie, maar niet alleen.
Ik omhels mezelf met twee armen
en ontvang een vredige overgave.
Mijn wortels groeien dieper in de grond.
Mijn bladeren begroeten haar vitale kleur.
Ik sta stil.

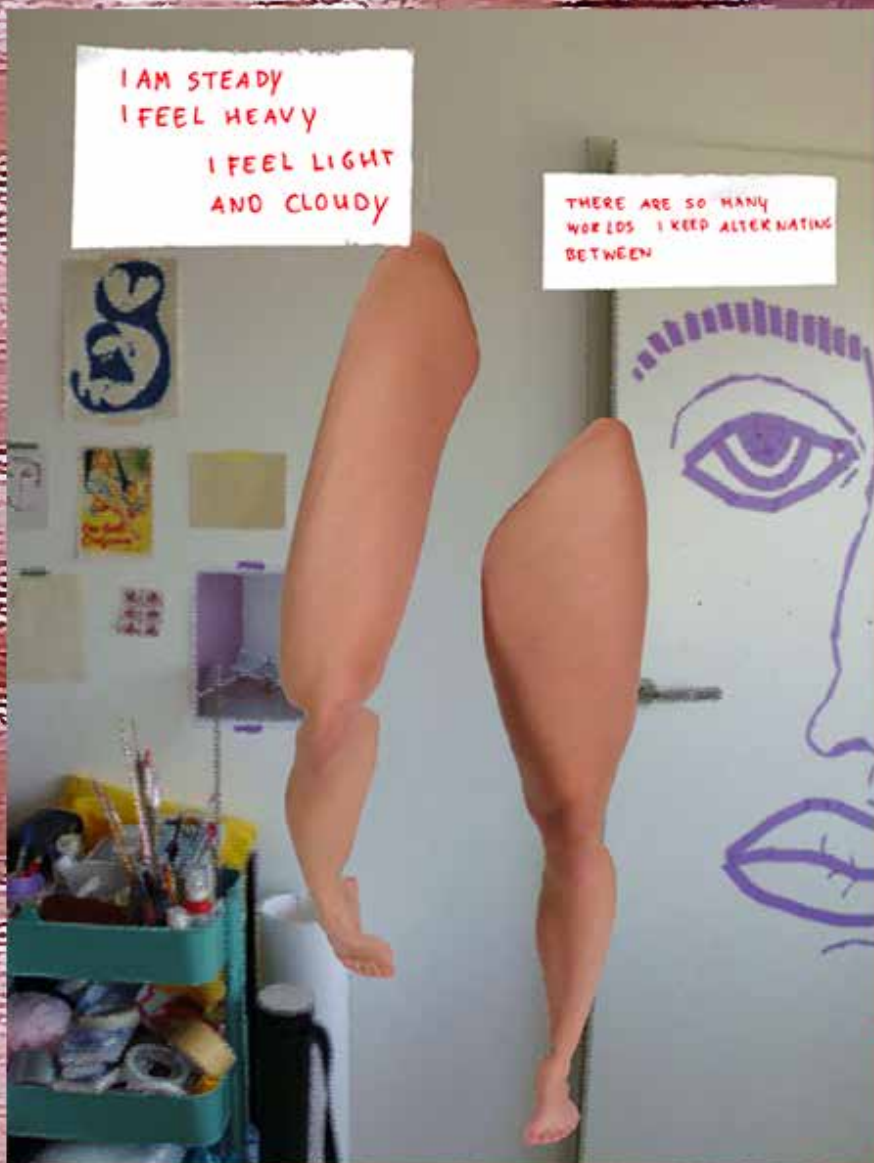
The background is a collage of a room. At the top, a white rectangular card with red text is pinned. Below it, a white plastic bag is pinned to the wall with two red clothespins. To the right, a shelf holds four identical round objects, each with a small card on top. In the center-right, there is a large, realistic illustration of red lips. At the bottom, another white rectangular card with red text is pinned. In the bottom-left corner, a dark, cluttered area is visible, possibly a desk or storage space.

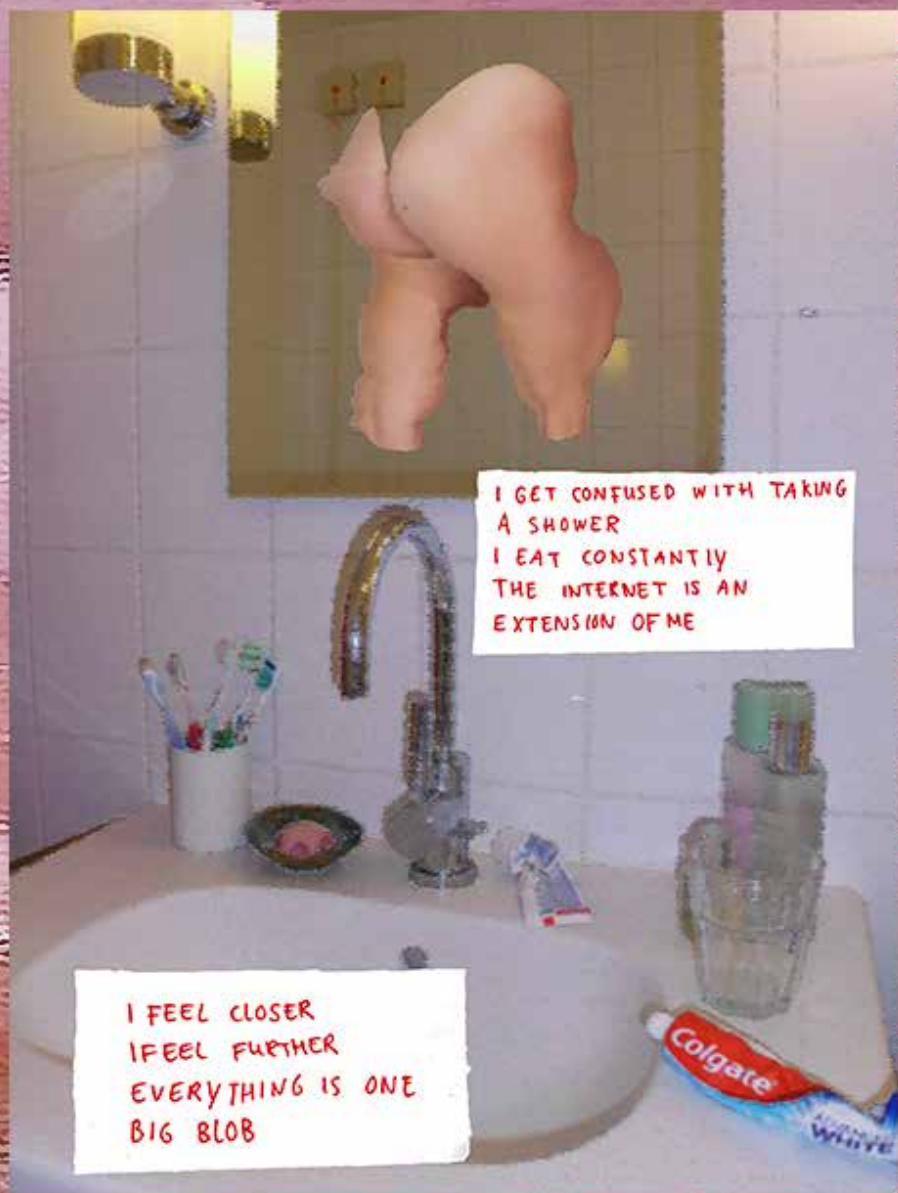
MY HOME FEELS
DIFFERENT
I SEE EVERYTHING
THROUGH BINOCULARS

I KEEP ON DECORATING
AND DECORATING
MY ROOM
AND MY FACE

I AM STEADY
I FEEL HEAVY
I FEEL LIGHT
AND CLOUDY

THERE ARE SO MANY
WORLDS I KEEP ALTERNATING
BETWEEN

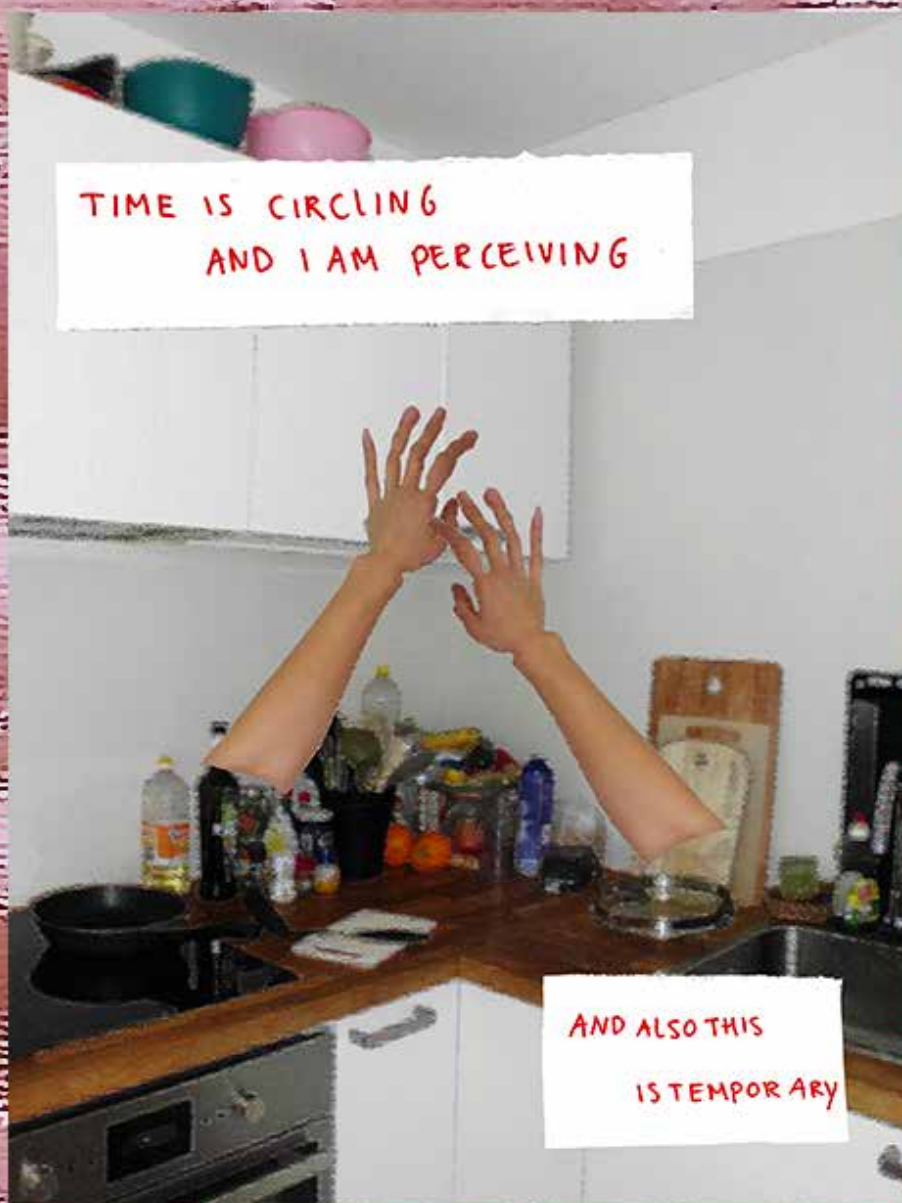

I GET CONFUSED WITH TAKING
A SHOWER
I EAT CONSTANTLY
THE INTERNET IS AN
EXTENSION OF ME

I FEEL CLOSER
I FEEL FURTHER
EVERYTHING IS ONE
BIG BLOB

visual by Saïda Ragas

TIME IS CIRCLING
AND I AM PERCEIVING

AND ALSO THIS
IS TEMPORARY

visual by Lotte Dale

visual by Lizzy Pikaar

hoe animal crossing mij door quarantaine heen sleept

text by Seshiekela Moerlie
illustrations by Tessel ten Zweege

Je vrienden bezoeken, vissen vangen of de planten water geven. We blijven momenteel allemaal zoveel mogelijk binnen. Natuurlijk kunnen we een rondje lopen door de wijk, maar picknicken in het Vondelpark zit er voorlopig niet in. Daarom speel ik sinds een aantal weken Animal Crossing, het Nintendo-spel dat mij (en vele anderen) door deze periode van zelfisolatie heen sleept.

In de nieuwste editie van het spel, New Horizons, reis je af naar een onbewoond eiland om daar te genieten van een leven vol vrijheid. Je kunt onder andere je personage aankleden naar je eigen smaak, je huis decoreren, meubels bouwen, tuinieren en vissen. En dus naar buiten wanneer je wil, voor wat je maar wil. Iets wat tegenwoordig helemaal niet meer zo vanzelfsprekend is.

Helaas heb ik niet de betaalde versie van Animal Crossing, máár de gratis variant voor op je telefoon is (denk ik) net zo gemakkelijk en effectief. Wat dit spel zo leuk maakt (naast de hoge schattigheidsfactor), is namelijk dat je heel even in een droomwereld kunt stappen. Wanneer

ik de app open denk ik niet aan de buitenwereld en hoe ik daar nu niet kan zijn. Ik ben alleen bezig met mijn camping gezelliger maken en het bewonderen van de leuke outfits van mijn vrienden.

Dat is iets wat we momenteel allemaal goed kunnen gebruiken, die deur naar een mooier heden. Een heden met bloesembomen, veel dieren en vooral heel even geen stress.

De simpelheid van Animal Crossing brengt enorm veel rust met zich mee. Zeker in een periode als deze, waarin het slechte nieuws constant om je oren vliegt. In het spel is er, net als in het echte leven, een ochtend, middag en avond. Nu tijd eigenlijk een heel raar concept is geworden, vind ik dat extra fijn. Het is bijna alsof je een echt ritme hebt. 's Avonds ga je slapen en overdag kun je bijvoorbeeld je vrienden bezoeken. Er is geen chatfunctie, maar het idee van in dezelfde 'ruimte' zijn voelt tegenwoordig al heel speciaal. Je kunt de ander in ieder geval toch even een appje sturen over hoe leuk ze er vandaag uitziet. Want zelfs virtueel is het fijn om dat af en toe te horen. We zijn digitaal nu, ironisch genoeg, dichterbij de mensen die we liefhebben.

Maar behalve voor de ontspanning, wordt het spel ook gebruikt om statements uit te dragen.

Bijvoorbeeld in Hong Kong, waar verschillende activisten een politieke boodschap deelden door middel van gezichtsmaskers en virtuele protestborden. Activisme gaat gewoon door, ook en misschien wel juist, in tijden van corona.

Ik denk dat dit spel een goede manier is om jezelf tot rust te brengen als je het gevoel hebt dat de muren op je afkomen. Je kunt je er helemaal in laten gaan en tegelijk gebeurt er eigenlijk vrij weinig. Soms is het fijn dat je gewoon even kunt genieten van het wateren van je tulpen. Niets meer en niets minder. Er gebeurt buiten al genoeg.

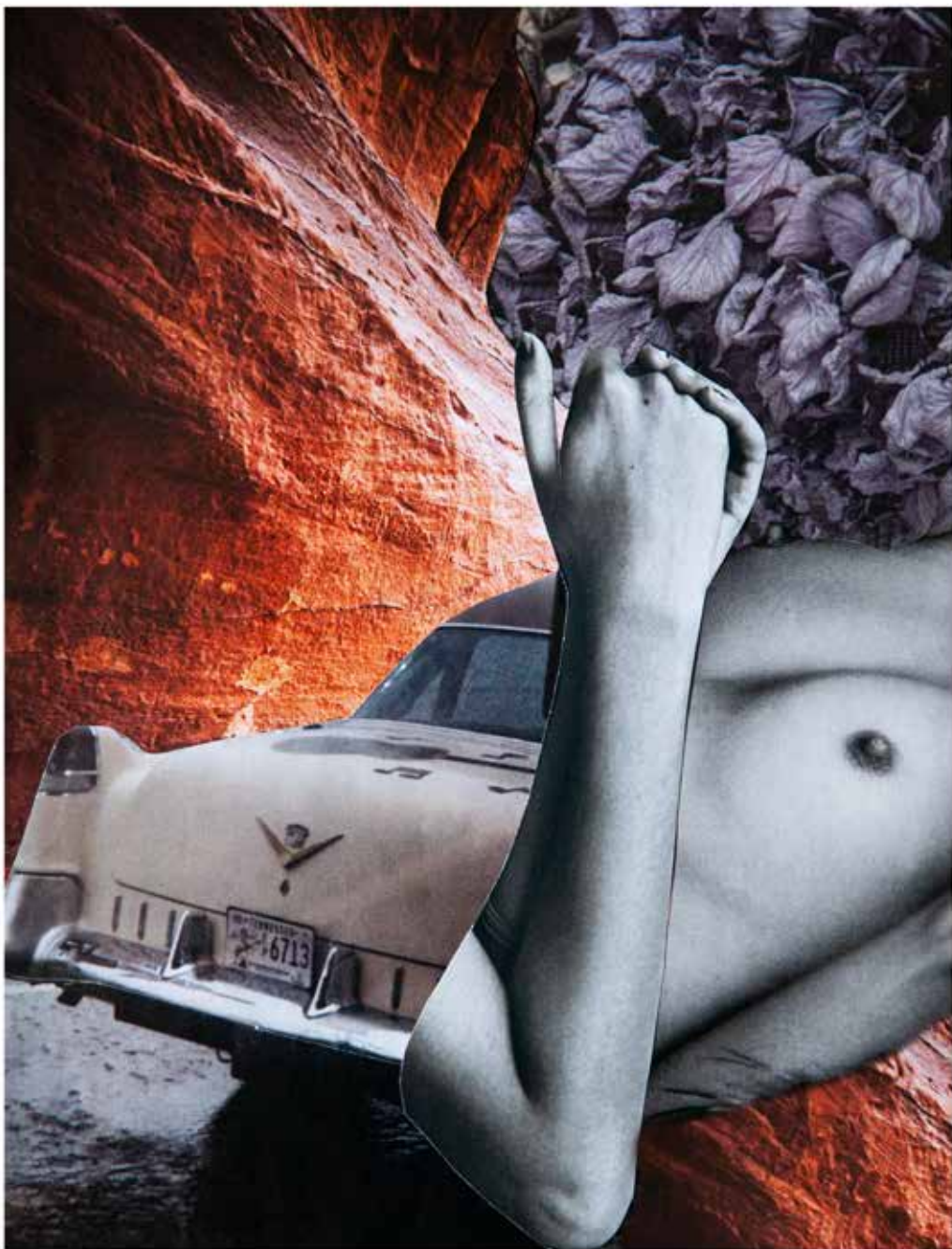

visual by Jamie Snoeck

Jamie Snoeck is mode en portret fotograaf, maar door de Corona crisis zijn haar klussen uitgesteld. Haar creativiteit heeft ze omgezet in het maken van deze collages die ze analoog heeft bewerkt. Dit is een kleine greep uit een nieuwe serie, waarin ze bestaande beelden gebruikt om nieuwe werelden te creëren. In deze twee werken zie je de zoektocht naar jezelf en het verlangen naar verandering. De serie is binnenkort te zien zijn in haar expositie.

@jamiesnoeckphotography / @bylucioluccio

CHE DI...

te Realistisch...
ch.nl · Op voorr...

King Sized Real...
talonze.nl · Op vo...

Dild...
orra...

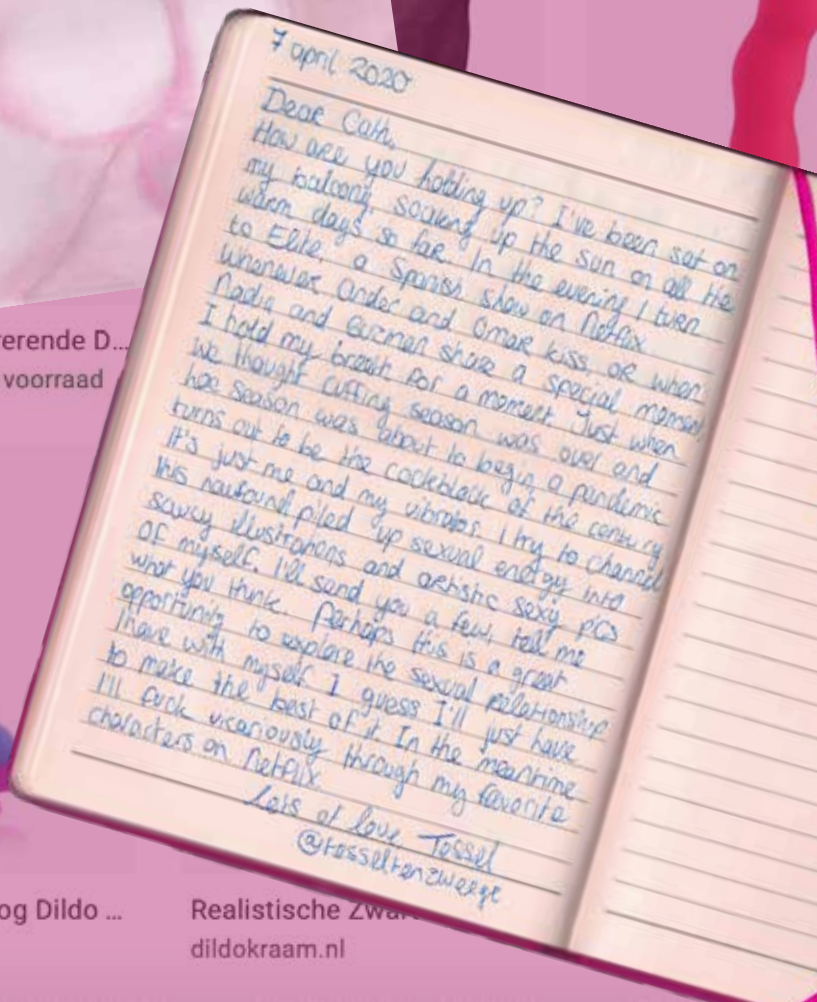
Realistische Vibrerende D...
sextoyland.nl · Op voorraad

m ...
oo...

Siliconen Regenboog Dildo ...
bigbuy.eu

Realistische Zwa...
dildokraam.nl

7 april 2020

Dear Cath,

How are you holding up? I've been sat on my balcony, soaking up the sun on all the warm days so far. In the evening I turn to *Elite*, a Spanish show on Netflix whenever *Onder* and *Omar* kiss, or when *Nadia* and *Guzman* share a special moment. I hold my breath for a moment. Just when we thought lifting season was over and hoo season was about to begin, a pandemic turns out to be the cockblock of the century. It's just me and my vibrator. I try to channel his newfound piled up sexual energy into sexy illustrations and artistic sexy pics of myself. I'll send you a few, tell me what you think. Perhaps this is a great opportunity to explore the sexual relationship I have with myself. I guess I'll just have to make the best of it. In the meantime I'll fuck vicariously through my favorite characters on Netflix.

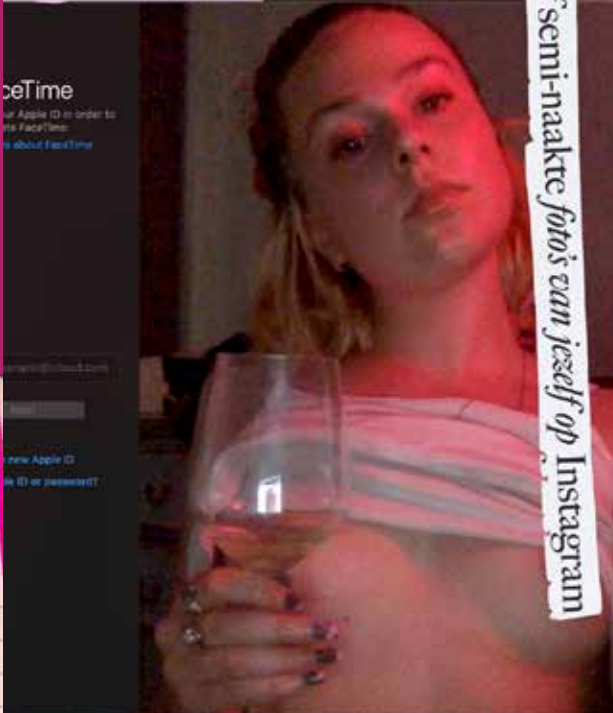
Lots of love, Tessel
@tesseltonzweege

NAKTE of semi-naakte foto's van jezelf op Instagram

*'Vrouwen en hun uiterlijk
zullen altijd onder een vergroot-
glas liggen - die macht kun je
aanwenden voor iets goeds'*

visual by Tessel ten Zeege

FaceTime

Sign in with your Apple ID in order to
activate FaceTime.

[Learn more about FaceTime](#)

visual by Tessel ten Zeege